

[Knuud Jespersen.]

et par bemærkninger fremsat af andre ordførere under denne debat. Hr. Kjeld Olesen er så hårdt præget af forliget, at han endog må anvende direkte citater fra hr. Poul Hartlings tale om sandhedens time. Jeg ved ikke, hvornår sandhedens time indtræffer. Jeg tror, den er der næsten hele tiden, men spørgsmålet er, om ikke man skulle finde frem til at anvende begrebet erkendelsens time. Må hr. Kjeld Olesen ikke erkende, at der er en overordentlig stor forskel, for ikke at sige alvorlig modsætning, mellem det program, man fremlægger i socialdemokratiet — hr. Kjeld Olesen taler om, hvordan man nu skal tale om demokrati og ligestilling, så det kan høres i Arbejdsgiverforeningen — og så denne underdanige holdning over for forliget. Vi er af den opfattelse, at det vil være en ulykke, om ikke man snarest muligt erkender dette og bryder forliget, så man sikrer sig sin fulde suverænitet som parti og ikke bare er afhængig af, hvad der måtte passe hr. Poul Hartling eller for den sags skyld hr. Erhard Jakobsen.

Men endnu videre siger man, at man vil være med til at lave en samfundsmæssig debat om forandringer. Ja, det bliver da interessant at høre om, hvilke forandringer, og om ikke hr. Kjeld Olesen skal få tilføjet, at hans parti vil alle de forandringer, som hr. Poul Hartling måtte tillade.

Jeg synes, det er en katastrofe, og vi vil virke ikke bare på denne baggrund, men også uden for dette hus, for at dette forlig bliver sprængt. Det er simpelt hen nødvendigt, hvis man vil undgå at fastfryse — for det er det, den anden side, de 122, gør — en arbejdsløshed på 125.000-150.000 de næste par år. At bære ansvaret herfor er et stort ansvar, og dette ansvar kan man kun befri sig for, hvis man gør sig fri af forliget og begynder at føre en politik, der modsvarer arbejderbevægelsens grundlæggende behov, og det vil sige sætte ind for at sikre beskæftigelse, uddannelse og demokratisering.

Jeg har været så hensynsfuld i dag, at jeg endnu ikke har talt om socialisme, for jeg forstår, at selv den form for socialisme, man taler om i socialdemokratiet, strider imod de fem partiers forligsånd, og når det strider imod de fem partiers forligsånd, kan man jo kun i gedulgte vendinger tale om en

arbejdsgruppe om økonomisk demokrati osv. Man kunne jo også tale om en forbedring af vejrudsigterne i de kommende år. Jeg vil tro, at det vil man kunne godtage blandt forligspartnerne.

Erhard Jakobsen (CD):

Der skal ikke herfra lyde mange ord til statsministerens redegørelse, ikke fordi den ikke fortjener at diskuteres, men fordi det er overflødigt at snakke om noget, som man erkender rent ud er et ærligt og velment oplæg fra regeringens side, et nyt glædeligt bevis for, at denne regering sætter meget ind på at skabe, hvad den forrige regering så sørgeligt fik sat over styr: tillid til regeringen hos et flertal af folketingets partier.

Centrum-demokraterne vil støtte denne regering i bestræbelserne for at skabe tillid med samme iver, som vi prøvede at overtale den forrige regering til at lade være med at sætte tilliden over styr. Vi havde ikke held med os. Med udskrivelsen af valg underskrev venstremindretalsregeringen sin egen dødsdom. Det forudsagde vi, og det gik, som vi spåede. Nu er der startet på en frisk, og vi skal efter evne bidrage til, at det går bedre denne gang.

Forliget er en god begyndelse. Vi føler os som andre partier naturligvis bundet til at støtte nødvendige foranstaltninger, der er forudsat i dette forlig, men længere er vi heller ikke bundet. Vi vil straks ved denne samlings begyndelse tilkendegive en holdning, som vi godt ved ikke stemmer med holdningen hos alle de øvrige forligspartier. Vi vil f. eks. foreslå at jordbeskatning til amt og kommune afskaffet; det er lidt i modstrid med, hvad andre har sagt, har jeg forstået. Vi vil foreslå væsentlige ændringer i lejeværdien af egen bolig, og vi vil foreslå en begyndende afvikling af omsætningsafgiften på biler. Vi vil søge støtte til disse forslag hos alle partier uden hensyn til, om disse partier var med i forliget eller ikke var det.

Centrum-demokraterne finder det godtgjort, at de to grupper, parcellusejerne og bilejerne, i årevis har været stedbørn her i landet. De har været forrest i rækken, hver gang en regering skulle dele økonomiske øretæver ud. Vi mener, det nu er på tide, at udviklingen vendes. Nok anser vi det for vigtigt, at indkomstskatten kommer ned,